

Onneksi ehdin ensimmäiseen osioon ihan livenä. Pääsin heti tunnelmaan siitä, millainen koulutus olisi tulossa. Se rauha, hiljentyminen ja viipyily oman mielen rauhoittumisen kanssa oli ensiksi epätodellista. Jo ensimmäisestä kerrasta opin tämän taidon ja toin sen todella hektiseen kevääseen.

Kun ilmoittauduin kurssille, en tiennyt, kuinka lennokkaaseen ajanjaksoon koulutus tulisi osumaan. Pysyin osallistumaan paljon vähemmän live - tilaisuuksiin, kuin olin suunnitellut. Toisaalta tallenteiden katsominen oli ainakin yhtä antoisaa. Silloin saatoin keskittyä antiin rauhassa. Livet tuli katsottua työhuoneessa, jolloin oven takana oli koko ajan akuutteja asioita. Siis läsnäolon harjoittelu, lepo, rentoutuminen, omasta hyvinvoinnista huolehtiminen – kaikki nousivat keskiöön tämän koulutuksen kuluessa myös ihan käytännössä ja tarpeen tunnistuessa. Viimeisessä osiossa Tommy Hellsten sanoitti tämän hyvin – ”Väsymystä ei saa ohittaa, on lupa johtaa hyvinvoinnista käsin.”

Jolivestä teki erityisen johtajuuskoulutuksen inhimillisyys, joka tuli esille jokaisen asiantuntijan puheenvuoroista. Ensimmäisen osion keskustelu sisusta aloitti mukavasti matkan oman mielen tutkimiseen. Varmasi jokainen tunnisti sekä hyvän että epäterveen sisukkuuden. Aiheen monipuolisuus oli uutta ja innosti tämän aihepiirin kirjallisuuden pariin.

Rentoutumisharjoitukset, ja niiden syvällisempi pohdinta yhdessä osiossa, nostivat joitain ajatuksia. Läsnäolo on keskeinen tekijä johtajuudessa ja sen voi saada aikaiseksi levon kautta. Levon jälkeen olo on luottavaisempi omiin kykyihin ja on rohkeutta toimia niiden asioiden eteen, jotka kokee tärkeäksi. On myös valmiimpi kohtaamaan hankalia tilanteita, joita tulee jokaisen johtajan eteen joka päivä. Näissä tilanteissa on parasta, kun pystyy reagoimaan oikein ja nopeasti. Opin, että palautuminen työstä on todella tärkeää. Ilman sitä ei pysty siihen tietoiseen läsnäoloon, jota aivan välttämättömästi tarvitsee ihmisen kohtaamisessa.

Kuten jo mainitsin, inhimillisyys, jaettu ihmisyyys ja yhteinen mokailu. Hienoa, että nämä asiat nostettiin esille positiivisessa mielessä. Eli sellainen toimintakulttuuri, joka sallii tämän kaiken. Johtaja luo yhteisön toimintakulttuuria omalla persoonallaan ja olemalla läsnä. Tulevaisuustutkija nosti hyvin esiin sen, jos pelko ohjaa johtamista. Silloin vain toiminnan riskit ovat näkyvissä. Tämän johtamistapa on helppo tunnistaa. Pelko valuu alaspäin organisaatiossa ja innovatiivisuus häviää. Toivottavasti pystyy itse huomaamaan riskit tähän.

Vuorovaikutustaitojen merkitys tuli esiin koulutuksen aikana. Hyvyydellä osoitettiin todellakin olevan voimaa. Usein mediassa nostetaan esille narsistisia johtajia ja näin tulee ehkä sellainen olo, että heitä on runsaasti.

Kuitenkin koulutuksen myötä oikeampi tilanne voi olla se, että kysessä on vuorovaikutustaitojen heikkoutta eikä tahallista ilkeyttä. Tämä tulkinta on armollisempi ja kääntää katsetta myös itseen. Vuorovaikutustaitojen heikkoutta taitaa löytyä meistä jokaisesta, kun oikein silmiin katsotaan. Myötätuntoinen suhtautuminen ihmisiin tuo levollisuutta, kukaan meistä ei ole täydellinen. Ylilyöntitilanteiden läpikäynti ja avoin keskustelu auttavat ja osoittavat myös inhimillisyyttä.

Varsinkin opetuslalla tulevaisuus näyttää joskus pelottavalta. Niinpä tulevaisuuteen suuntaavia ajatuksia oli mukava kuunnella. Esimerkiksi digilaitteiden rooli nyt ja tulevaisuudessa oli mielenkiintoinen. Viimeisessä osiossa kiteytyi monia asioita, esimerkiksi tarve tulla nähdyksi ja kohdatuksi. Esihenkilönä aito läsnäolo täyttää tämän tarpeen. Siinä paljon evästä tulevaisuuteen. Että muistaisi tämän kiireisessä arjessa. Taas tullaan siihen, mistä aloitettiin. Lepo, rentoutuminen, palautuminen ja omasta hyvinvoinnista huolehtiminen. Sen jälkeen on akut latautuneet ja valmiit siihen, että suoriutuu hyvin tai edes kelvollisesti esimiestyöstä.